

3.kapittel – Renselsen (Jesaja kap.2;6-22)

Guds rike kan ikke komme mens mennesker regjerer og deres riker eksisterer. Alt dette må taes bort før Guds rike kan etableres: *"Og i disse kongers dager vil himmelens Gud opprette et rike ... Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet."* (Dan.2;44).

Mennesker bør bære ydmyke foran den allmektige Gud som, tross sin styrke og makt, ser i kjærlighet til de ydmyke: *"Mot den fromme viser du deg from, mot den rettvise mann viser du deg rettviss, mot den rene viser du deg ren For du frelser elendige folk ..."* (Sal 18;26-28).

"Menneskets stolte øyne"

Men Hans rettferdighet og majestet må bli opphøiet og Hans hensikt må oppfylles. Jordan skal fylles med Guds herlighet og ikke overgitt i syndige menneskers hender. Derfor *"mot den forventede viser du deg vrang ... og du tvinger høye øyne ned."* (Sal.18;27-28). Guds dommer har en dobbel hensikt. Først for å få mennesker til å tenke og vende om, men også for å rense jorden for ondskap.

Israel hadde vendt seg til avgudene i Kaldea og til filistrenes kunster (Jes.2;6). De hadde forlatt sin Gud og Gud var nå istand til å forlate dem. De hadde foraktet loven. Deres land var fullt av avguder, hester og rikdommer (kap.2;7-8). Akkurat de ting Moses hadde advart dem imot: *"De tilber sine henders verk, det deres fingrer har laget. Og mennesket blir bøyd, og mannen ydmyket – tilgi dem ikke!"* (Jes.2;8-9 sml 5.Mos.kap.17). Jesaja viste det virkelige resultat av avgudsdyrkelse, både nå og da. Avgudsdyrkelse er i virkelighet mennesketilbedelse, og når mennesker bøier seg for mennesker blir resultatet stolthet og overmot (v.11) Guds nåde og tålmod blir misforstått: *"Fordi dommen over den onde gjerning ikke fullbyrdes straks, derfor svulmer hjertet i menneskenes barm, så de drister seg til å gjøre det som er ondt."* (Pred.8;11). Men Herrens dag kommer over *"alt stolt og høyt"* (v.12). Gud handler og menneskene må skjule deg *"for Herrens gru og for hans høyhets herlighet"* (v.10). Det stolte mennesket blir ydmyket og dets overmot bøyd (v.11). Når mennesket bøier seg for menneskenes avguder og ydmyker seg foran dem blir resultatet stolte øyne og overmot, men når mennesket ydmyker seg for Gud, blir resultatet at *"Herren alene er høi"* (v.11).

"For Herren gru"

Dette er tilfelle enten dommen rammer Israel (v.9-11) eller hedningene (v.12-17). Vår verden tilbeder mennesker. Gud er spottet i ord og gjerninger og Herrens dag er nær. *"På den dag skal menneskene kaste sine guder av sølv og gull, som de har laget for å tilbe dem, bort til muldvarpene og flaggermusene, og gå inn i fjellkløftene og i berghulene for Herrens gru og for hans høyhets herlighet, når han reiser seg for å forferde jorden."* (Jes.2;20-21).

Det skal bli regnet oss til visdom om vi tar til oss profetens formaning om å holde opp med å stole på mennesket i hvis nese det bare er et pust (v.22). La oss frykte og elske Gud nå før jorden blir ristet forferdelig. *"Hold da opp med å stole på mennesket, som bare har en pust i sin nese. Hva er han å akte for? For se, Herren, Herren, hærskaernes Gud, tar bort fra Jerusalem og Juda støtte og stav, hver støtte av brød og hver støtte av vann"* (Jes.2;22 – 3;1).